

1873. Den Gang sagde vi: For unge Mennesker kan vi meget vel lovgive om Arbejdstiden, for de skal beskyttes, selv om vi ikke vil røre ved voksne Menneskers Arbejdstid. Den Argumentation imod dette Kodifikationsforslag, at der her er fastsat Bestemmelser om Arbejdstiden, gaar imod al Arbejderbeskyttelseslovgivning, som har været gældende fra 1873 til den Dag i Dag. Men, som sagt, jeg tilgiver saa gerne Ministeren, for jeg ser, at han er i en vanskelig Stilling, og vil blot gøre opmærksom paa det.

Overfor det ærede Medlem Hr. Pitzners Udtalelser maa jeg sige, at det ærede Medlem heller ikke i Dag har gjort noget Forsøg paa at godtgøre, at det for Lærlingenes Uddannelses Skyld er nødvendigt, at de arbejder mellem Kl. 4 og Kl. 6. Det ærede Medlem søgte at gøre gældende, at det for Bageriernes Vedkommende maaske er nødvendigt. Det er altsaa for dem et økonomisk Spørgsmaal, det er en økonomisk Udbytning af de unge Mennesker, det ærede Medlem Hr. Pitzner her gør sig til Talsmand for. Men mon det er Tingets Mening, at vi af den Grund skal ændre Lærlingeloven? Hvis Resultatet vilde blive, at det blev økonomisk for Bagerierne overhovedet at uddanne Lærlinge, saaledes at vi vilde risikere, at vi en Dag ingen Bagere havde mere, ja, saa er det ganske klart, at vi da maatte tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Men jeg vil for det første gøre opmærksom paa, at paa Landet udenfor Byerne begynder Bagerierne i Almindelighed, i alt Fald mange Steder, først deres Virksomhed Kl. 6. Jeg vil endvidere gøre opmærksom paa, at der er talrige Lærlinge, der ikke begynder at arbejde saa tidligt om Morgen. Og for det tredje vil jeg gøre opmærksom paa, at der nu til Dags uddannes alt for mange Bagerlærlinge, fordi Lærlingene misbruges af Bagerne som billig Arbejdskraft. Den højtærede Indenrigsminister vil af den Arbejdsløshedsstatistik, der foreligger, se, at Bagerfaget er det Fag, der staar højest i Arbejdsløshed baade i gode og i daarlige Tider, og dette er udelukkende, fordi der uddannes for mange Lærlinge i Bagerfaget. Hvis vi samtidig med, at vi bevarer Lærlingeloven og gennemfører en fornuftig Begrænsning af Arbejdstiden, ogsaa kunde opnaa at faa færre Bagere uddannet, saa vilde der være opnaaet et nyt Gode.

Endelig er der endnu et Moment, jeg gerne vil gøre opmærksom paa. Naar det fastsættes, at der skal gives Bagerier Lov til at begynde Kl. 4 om Morgen, vil det

hyppigt medføre, at der begyndes Kl. 3, ja, endog Kl. 2 om Natten. Jeg har i min daglige Virksomhed Lejlighed til at se, at vel er Bagerfaget et udmærket Fag og et Fag, man maa være god imod, men det viser sig, at det indeholder en Mængde Erhvervsudøvere, som overtræder Bestemmelsen om Natarbejdet og lader Arbejdet begynde ganske tidligt paa Morgenstunden. Vi har i de danske Provinsbyer mange Bagerier, hvor man har ladet saavel de voksne som Lærlingene begynde at arbejde allerede Kl. 2 om Natten. Kontrollen hermed er saare vanskelig, fordi Fabrikinspektøren jo bor i een By og derfor vanskeligt selv kan kontrollere det i en anden By. Man har derfor maattet anmode Politiet om at være behjælpeligt med at konstatere disse Overtrædelser. Det vilde være langt lettere at administrere og bedre at sikre Lærlingene den Arbejdstid, de skal have, ved at begynde Arbejdet senere i Stedet for at lade det begynde midt om Natten. Af alle disse Grunde kan jeg ikke se, der er anført noget, der kan ændre det Standpunkt, vi har, og jeg vil derfor anbefale at stemme for de af os stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsens sidste Udtalelser fremgik med fuld Klarhed, at man ogsaa fra den Organisations Side, som det ærede Medlem har repræsenteret ved de Forhandlinger, han har omtalt, skønner, at det kan være fornødent, at der gives Lærlinge i Bagerierne Lejlighed til at deltage i det Arbejde, der i Bageriet foregaar før Kl. 6, og det er jo i ganske nøje Overensstemmelse med den Oplysning, der i Betænkningen er givet om Indholdet af et Ændringsforslag, som man har forhandlet om i Udvalget, som man dog ikke er naaet til Enighed om, og som er Udtryk for de Tanker, der her har været redegjort for af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen. Jeg, der ikke i Enkelthederne har fulgt Udvalgets Forhandlinger, kan jo ikke vide, hvad Grunden har været til, at disse Forhandlinger ikke har ført til noget positivt Resultat, men hvis de genoplives mellem anden og tredje Behandling, og hvis man kan naa til en Udformning, som kan tilfredsstille til begge Sider, skal Gennemførelsen ikke paa nogen Maade støde paa Vanskeligheder fra min Side.

Hvis jeg følte mig brødbetyngt, følte mig som en Person, der havde Tilgivelse behov i denne Forbindelse, maatte jeg jo være det ærede Medlem Hr. Trier og